

عنوان مقاله:

جایگاه مجموعه امنیتی محور مقاومت در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی جهان اسلام، دوره 4، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

علی آدمی - استادیار دانشگاه علامه طباطبایی

الهام کشاورز مقدم - دانشجوی روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

ظرفیت های ژئوپولیتیکی ایران، امنیت ملی آن را به شدت تحت تاثیر محیط منطقه ای خاورمیانه قرار داده است. پس از انقلاب اسلامی، شکل گیری ائتلافی از کشورهای سنی نشین حاشیه ی خلیج فارس به زعامت عربستان، ناچارا ایران را وادار به تقابل جویی در چارچوب محور مقاومت نمود. محوری که با روی کار آمدن دولت شیعی عراق، اقتداری مضاعف یافت. عملکرد امنیتی ایران در تحولات ناشی از بیداری اسلامی، حمایت از گروه های شیعی در یمن و بحرین و همچنین حضور فعالانه در عراق و سوریه را می توان تلاشی جهت حفظ و افزایش قدرت مجموعه امنیتی محور مقاومت و در واقع تامین امنیت ملی ایران دانست. از این رو در مقاله حاضر تلاش می شود تا به بررسی چرایی اهمیت تحولات سوریه، عراق، یمن و بحرین در اولویت های امنیتی ایران بپردازیم. که البته این امر در چارچوب تئوریک مکتب کپنهاگ و مجموعه امنیتی بوزان قابل تبیین است.

کلمات کلیدی:

تئوری مجموعه امنیتی بوزان، سیاست خارجی ایران، محور مقاومت، سوریه، عراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1291914>

